

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af legalitetsprincippet i forbindelse med retsakter som følge af den manglende hensyntagen til fremlagte bevismidler.
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte ikke har taget hensyn til de bevismidler, som sagsøgeren har fremlagt i den endelige finansielle revisionsrapport, selv om sagsøgte burde have taget hensyn hertil, og sagsøgte har dermed tilsidesat legalitetsprincippet i forbindelse med retsakter.
 - Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at de fremlagte bevismidler blev certificeret efter anmodning fra revisoren.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af legalitetsprincippet i forbindelse med retsakter som følge af anvendelsen af en fejlagtig beregning.
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte har begået fejl ved fastlæggelsen af det beløb, der udgør beregningsgrundlaget for det endelige beløb, som sagsøgeren skal betale tilbage til sagsøgte.
 - Sagsøgeren har anfægtet den omstændighed, at såfremt der tilbagebetales det beløb, som sagsøgte har beregnet, vil sagsøgeren tilbagebetale et beløb, som sagsøgeren aldrig har fået udbetalt, således at sagsøgeren kommer til at betale sagsøgte et beløb, der er væsentligt højere.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgeren bør tilkendes erstatning for personaleomkostninger med et beløb svarende til mindst den gennemsnitlige løn til de ansatte for 2008-2011 i de selskaber, der udøvede virksomhed på området for informationsteknologi i Den Tjekkiske Republik. Det er sagsøgerens opfattelse, at en manglende anerkendelse af disse omkostninger udgør en urimelig og uforholdsmæssig adfærd over for sagsøgeren.

Sag anlagt den 16. november 2021 — Asociación de Elaboradores de Cava de Requena mod Kommissionen

(Sag T-732/21)

(2022/C 37/58)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Asociación de Elaboradores de Cava de Requena (Requena, Spanien) (ved advokat G. Guillem Carrau)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- I henhold til artikel 263 TEUF annulleres offentliggørelsen af meddelelsen om godkendelse af en standardændring af produktspecifikationen for »Cava«, PDO-ES-A0735-AM10 (¹), som blev offentliggjort i henhold til artikel 17, stk. 5, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/33 af 17. oktober 2018 (²).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende er støttet på en tilsidesættelse af et væsentligt formkrav i sagsbehandlingen ved undersøgelsen af den sag om ændring, som er genstand for nærværende søgsmål, idet Kommissionen havde kendskab til, at ændringen er genstand for et verserende søgsmål for retsinstanserne i Kongeriget Spanien, og idet den ikke udsatte sagsbehandlingen, hvilket er i strid med gældende retspraksis vedrørende artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

2. Andet anbringende er støttet på en tilsidesættelse af reglerne for anvendelsen af traktaterne, hvilket skyldes følgende grunde: ændringen blev behandlet som en standardændring, selv om der er tale om en ændring, der identificeres som »EU-ændring« i henhold til artikel 14, stk. 1, litra c) og d), og hermed forbundne bestemmelser (bl.a. artikel 15, 17 og 55) i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/33 af 17. oktober 2018 og artikel 6 i delegeret forordning (EU) 2019/34⁽¹⁾. Ændringen er i strid med det almindelige sandfærdighedsprincip inden for frivillig mærkning, kravet om, at den mindre geografiske enhed svarer til Requena kommune, og forbrugerens ret til at kunne identificere dens herkomst (artikel 120 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013⁽²⁾ og artikel 55, stk. 1 og 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/33 af 17.10.2018). Ændringen er i strid med de velerhvervede rettigheder for sammenslutningens producenter, som udgøres af næsten 40 års uafbrudt anvendelse af betegnelsen CAVA DE REQUENA, og den lovgivning, der gælder herfor (dom nr. 1893/1989 afsagt af Kongeriget Spaniens øverste domstol og gennemførelseskendelser af 1991), og i strid med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/33 af 17. oktober 2018, hvis artikel 40 med henvisning til artikel 119 i Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 1308/2013 gør det obligatorisk på etiketten at nævne herkomsten, idet det ikke er tilstrækkeligt blot at angive et postnummer, således som det er gjort gældende. Ændringen er i strid med ligebehandlingsprincippet i forhold til de øvrige producenter af CAVA, som har en mindre geografisk enhed og i forhold til forbrugeren kan henvise til produktets geografiske oprindelse. Ændringen er i strid med reglerne om markedsadgang som fastsat af Retten inden for rammerne af varernes frie bevægelighed (artikel 34 TEUF ff.), og den muliggør en kumulativ virkning for efterspørgslen på CAVA på markedet, hvilket er i strid med artikel 101 TEUF.

⁽¹⁾ EUT 2021, C 369, s. 2.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/33 af 17.10.2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår ansøgninger om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser i vinsektoren, indsigelsesproceduren, restriktioner for anvendelsen, ændringer af produktspecifikationer, annullering af beskyttelsen og mærkning og præsentation (EUT 2019, L 9, s. 2).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/34 af 17.10.2018 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår ansøgninger om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser i vinsektoren, indsigelsesproceduren, ændringer af produktspecifikationer, registret over beskyttede betegnelser, annullering af beskyttelsen og anvendelsen af symboler, og om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår et passende kontrolsystem (EUT 2019, L 9, s. 46).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17.12.2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT 2013, L 347, s. 671).

Sag anlagt den 17. november 2021 — The Chord Company mod EUIPO — AVSL Group (CHORD)

(Sag T-734/21)

(2022/C 37/59)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: The Chord Company Ltd (Wiltshire, Det Forenede Kongerige) (ved advokat A. Deutsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: AVSL Group Ltd (Manchester, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: AVSL Group Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket CHORD — EU-varemærke nr. 8 254 229.